

AFGØRELSE – ISTANDSÆTTELSE AF VEJ

Vejdirektoratet har behandlet din klage af den 28. august 2013 over Kommunens afgørelse af den 8. august 2013 om istandsættelse af K vej 64-72. Du skriver, at K vej 64-72 ligesom stamvejen er en offentlig vej, og at der ikke findes noget der taler for, at vejen er en privat fællesvej. Du anfører blandt andet, at;

- vejen ikke har et selvstændigt vejnavn,
- vejen har et selvstændigt matrikelnummer,
- der er beboere, der har boet ved vejen siden 1954 uden at bidrage til vejens vedligeholdelse,
- K vej 64-72 ikke selvstændigt fremgår af en offentliggjort liste som en privat fællesvej,
- såfremt kommunen beslutter, at vejen er en privat fællesvej, så bør kommunen afholde udgifterne til istandsættelse jf. privatvejsloven¹ § 49, stk. 5.

Vi har ved e-mail af den 6. november 2013 fremsendt et udkast til afgørelse af sagen. Det fremgik heraf, at vi agtede at træffe afgørelse i sagen, hvis ikke vi modtog jeres bemærkninger senest fredag den 22. november 2013. Vi har ikke modtaget bemærkninger fra jer, hvorfor vi har truffet afgørelse i sagen.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse er lovlig.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes endelige afgørelse truffet efter bestemmelser i vejlovgivningen², er lovlig (retlige spørgsmål). Vi kan derimod ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Dette fremgår af vejlovens § 4, stk. 1.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vejdirektoratet kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven³, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vi kan dermed ikke tage stilling til forhold, som er omfattet af anden lovgivning, til forhold, som der endnu ikke er truffet afgørelse om eller til privatretlige forhold.

Vejlovgivningens definition af offentlige veje og private fællesveje

Definitionen på offentlige veje

¹ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011

² Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

³ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012

Ved offentlige veje forstås de veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af staten (Vejdirektoratet) eller kommunerne i henhold til vejloven. Det fremgår af vejlovens § 1 og privatvejslovens § 10, nr. 1.

Kommunen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, og hvilke bestående kommuneveje der skal nedlægges. Kommunen kan optage almene veje og private fællesveje som kommuneveje. Det fremgår af vejlovens § 23.

Ifølge vejlovens § 8 skal kommunen føre en fortegnelse over sine offentlige veje.

Indtil 1. april 1972 skulle der ved offentlige veje forstås de veje m.m., der var optaget på kommunens vejfortegnelse, jf. § 8 i den dagældende vejbestyrelseslov⁴. Denne blev ophævet ved vejlovens ikrafttræden den 1. april 1972. Det var således kun veje optaget på denne fortegnelse, der var offentlige inden den 1. april 1972.

Det er derfor efter loven en forudsætning for, at en vej i dag er offentlig vej, at den enten før 1. april 1972 var optaget i vejregistret, jf. vejbestyrelseslovens § 8, eller efterfølgende af kommunen er optaget som offentlig vej i medfør af vejlovens § 23.

Offentlige veje har siden 1957 skullet udskilles af matriklen, hvilket i praksis betyder, at de på et matrikelkort noteres med et litranummer. Det forhold, at en vej er udskilt i matriklen, kan derfor være et indicium for, at vejen er en offentlig vej. Det er dog ikke det endelige bevis.

Hvis en vej ikke er en offentlig vej efter denne definition, er den en privat vej.

Definition af private fællesveje

En privat fællesvej er veje, gader, broer og pladser, der ikke er offentlige veje, jf. ovenfor, og som ligger på en ejendom, der ejes af én ejer, og som ejeren af en anden ejendom har ret til at bruge som færdselsareal. Den ret, som ejeren af denne anden ejendom har til sådan en vej, er en vejret. Og den, der har en vejret, er vejberettiget. Det fremgår af privatvejslovens § 10, nr. 3, 5 og 6.

Kommunen, der er vejmyndighed for de private fællesveje i kommunen⁵, skal ifølge privatvejslovens § 21 føre en fortegnelse over de private fællesveje og udlagte private fællesveje i by og bymæssigt område, jf. privatvejslovens definition i § 3.

Om en vej er en privat fællesvej, afgøres alene af definitionen i privatvejsloven § 10, nr. 3. Det forhold, at den er optaget på kommunens fortegnelse over privat fællesveje, er således ikke det afgørende bevis for vejens retlige status.

Det areal, som private fællesveje ligger på, er normalt enten en del af en matrikuleret ejendom eller en selvstændigt matrikuleret vejejendom.

Kommunens fortegnelse er dog ikke det endelige bevis for en vejs retlige status som privat fællesvej.

⁴ Lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje

⁵ Jf. privatvejslovens § 1, stk. 2.

Vejret til private fællesveje efter 1938-loven

Når en vej er eneste eller væsentligste adgang til en ejendom eller nogen af dennes lodder, og vejen er angivet på matrikelkortet, hvis udvisende i det væsentlige stemmer med forholdene i marken, kan retten til denne vej, selv om den ikke er tinglyst, ikke fortrænges af senere erhververe af rettigheder over den tjenende ejendom ifølge aftale eller retsforfølgning, jf. § 1, stk. 1, i lov nr. 143 af 13. april 1938 om private vejrettigheder.

Ifølge samme lovs § 1, stk. 2, har den, der vil bestride, at der foreligger en ret til vejen, når de i stk. 1 nævnte betingelser er til stede, bevisbyrden.

Privatvejslovens regler om istandsættelse af private fællesveje

Det er ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdslens art og omfang, herunder holde vejen forsynet med forsvarligt afløb. Undtaget fra denne forpligtelse er dog ejere, som over for kommunen kan dokumentere, at de ikke har vejret til vejen. Det fremgår af privatvejslovens § 44.

Kommunen bestemmer, i hvilket omfang og på hvilken måde private fællesveje med tilhørende afløb skal vedligeholdes. Kommunen bestemmer, hvornår arbejdet skal være afsluttet, og om det skal udføres som et påbud til den enkelte vedligeholdelsespligtige, eller om det skal udføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol, eller om de enkelte grundejere skal udføre en nærmere angiven del af arbejdet, jf. lovens § 45, stk. 2-4.

Kommunen kan også bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes som et samlet arbejde. Det fremgår af lovens § 45, stk. 6.

Når kommunen bestemmer, at et konkret påbudt arbejde skal udføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol, skal kendelsen udfærdiges i overensstemmelse med procedurereglerne i privatvejslovens § 48.

Kommunen fordeler udgifterne til et samlet arbejde efter lovens § 51 mellem ejerne af de ejendomme, der grænser op til vejen og har vejret til denne.

Kommunen skal fordele udgifterne mellem grundejerne på grundlag af; 1) ejendommens facade mod vejen, 2) størrelsen af ejendommens arealer, og 3) måden, hvorpå ejendommen benyttes eller forventes benyttet, eller ejendomsværdien, jf. lovens § 51, stk. 1.

Det første kriterium – facadelængden – skal indgå i fordelingen med en faktor på mindst 10 %, mens de øvrige to kriterier hver skal indgå med mindst 25 %, jf. lovens § 51, stk. 3. Kommunen afgør, hvordan de resterende 40 % fordeles mellem de ovennævnte lovbundne kriterier.

Ejendomme, der grænser til anden vej, end den eller de vejstrækninger, som er omfattet af kendelsen, har et retskrav på et passende reduceret bidrag. Dette gælder dog ikke ejendomme, der har opnået fritagelse for vejbidrag til den anden vej. Det fremgår af lovens § 51, stk. 6.

Hvis kommunen bestemmer, at en istandsættelse af en privat fællesvej skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, sørger kommunen for udførelse af arbejdet for de vedligeholdelsesforpligtedes regning. Det fremgår af lovens § 55, stk. 1.

Baggrund for sagen

Ved brev af den 15. februar 2013 fremsendte Kommunen forslag til istandsættelse af K vej 64-72.

Ved brev af den 8. august 2013 meddelte kommunen den endelige kendelse om istandsættelse af vejstykket K vej 64-72.

Den 22. august 2013 afholdte kommunen et møde mellem kommunen og beboerne på vejen. På mødet blev der diskuteret kommunens sagsbehandlingstid, vejens status og kendelsen af den 8. august 2013 i øvrigt.

Vores vurdering

Vejstatus for K vej 64-72

Vi må lægge til grund, at stamvejen K vej er en offentlig vej. Dette er ikke omtvistet i sagen.

K vej 64-72 er en stikvej fra K vej. Stikvejen ligger på sin egen selvstændige matrikel 4dk, og fører til matriklerne 4dh, 4ø, 4di, 4bp, 4aq og 4ha.

Ved en søgning af den 5. november 2013 i Central vej- og stifortegnelse⁶ fremgår stikvejen som forgrening 6 på K vej. Den går fra K vej til matrikel 4di. Stikvejen er noteret som en privat fællesvej.

Om en vej er en privat fællesvej, afgøres alene af definitionen i privatvejsloven § 10, nr. 3. Private fællesveje defineres som veje, gader, broer og pladser, der ikke er offentlige veje, og som ligger på en ejendom, der ejes af én ejer, og som ejeren af en anden ejendom har ret til at bruge som færdselsareal.

Det fremgår af sagen, at vejen i 1952 var ejet af A, der udstykkede matrikel 4ø, 4dh, 4di og 4dk. Det fremgår videre af Teknisk Udvalgs protokol af den 12. februar 1952, at der skal tinglyses en deklaration om pligt til vedligeholdelse af vejen.

Det fremgår af sagen, at vejen ejes af én ejer, mens ejere af anden ejendom har en vejret til vejen.

På denne baggrund har vi ikke grundlag for at kritisere, at Kommunen administrerer vejstrækningen som en privat fællesvej.

Vurdering af behov for istandsættelse og samlet arbejde

Det fremgår af sagen, at kommunen har besigtiget K vej 64-72 og vurderet, at vejen trænger til istandsættelse.

Som nævnt ovenfor er det kommunen, der vurderer (skønner), om og hvordan vejene skal istandsættes. Det er også kommunen der beslutter, om istandsættelsen skal ske som et samlet

⁶ www.cvf.vd.dk

arbejde under kommunens kontrol. Vi kan således ikke tage stilling til dette skøn, jf. ovenfor om vores kompetence.

Konklusion

Kommunens afgørelse er lovlige.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88, 2. pkt.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

